

Údolná brána

Verím, že knihu Nehemiáš nemusíme čítať len ako časť histórie Izraela. Môžeme ju dnes znovu prežívať, ak začneme zápasíť o obnovu v našich životoch. Možno je to pre niekoho príliš alegorický výklad vidieť zničené mesto Jeruzalem (kvôli hriechu a neposlušnosti Božieho ľudu) ako náš osobný život (často narušený našou neposlušnosťou a hriechom). Ale je to jeden z možných prístupov ku tejto knihe.

V tomto úvodníku sa pozrieme na ďalšiu bránu Jeruzalema, ktorej rekonštrukcia je popísaná v tretej kapitole. Štvrtá brána (o prvých dvoch som písal v predchádzajúcich úvodníkoch), sa volala Údolná brána.

Údolnú bránu opravoval Chánun a obyvatelia Zánoachu. Oni ju postavili, osadili jej vráta i jej zvislé a priečne závary. Opravili aj tisíc laktov hradby až po Hnojnú bránu. (Nehemiáš 3, 13)

Údolná brána sa nachádzala v juhozápadnej časti hradieb Jeruzalema a viedla z mesta dolu, do údolia Ben Hinnom - nám dnes známym pod menom Gehenna (peklo). Prorok Jeremiáš (7, 32) toto údolie nazýva údolím zabíjania, pretože sa tu konali ohavné detské obete pri uctievaní modly Molocha.

Keď premýšľame o údolí v Písme, iste nám zaznie známy verš zo Žalmu 23: ***Nebudem sa báť zlého, hoc by som šiel temným údolím.***

Tieto údolia sú na ceste každého jedného z nás tak nevyhnutne ako sa toto údolie stále nachádza v bezprostrednej blízkosti Jeruzalema. Každý z nás niekedy nastupujeme cestu, ktorá sa zvažuje nadol do údolia, kde prechádzame ťažkými vecami, zomieraním sebe, utrpením, preskúšaním. Podobne ako Boh viedol Izrael po slávnom vyslobodení z Egypta do zaslúbenej krajiny cez púšť a cez mnohé údolia skúšok (5M 8, 2-3), tak aj naša cesta nasledovania Pána Ježiša a duchovného rastu vedie cez rôzne takéto údolia.

Údolnú bránu opravovali: Chánun (v hebr. = omilostený, požehnaný, blahoslavený) s obyvateľmi mestečka Zánoach (v hebr. = odhodенý, zanechaný, odvrhnutý). Aj mená týchto budovateľov nám krásne odhaľujú čo to pre nás znamená kráčať touto bránou do niektorého z údolí v našom živote:

- Cítíme sa tam Bohom (a často aj ľuďmi) opustení, zavrnutí a zabudnutí. Pýtame sa: Prečo sa mi to deje? Prečo tým musím prechádzať? Prečo práve ja? Ako to, že Boh už nezasiahne a nezmení to?, atď.
- Potrebujeme však vedieť, že cesta duchovného rastu vedie nadol. Ťažkosťami života neprechádzame preto, že sa na nás Boh hnevá, alebo že na nás zabudol, ale preto, že tieto údolia zjavujú, čo v našom srdci naozaj je a pomáhajú nám upnúť sa skutočne k Bohu. Zároveň práve tam zakúšame Božiu milosť a požehnanie.

Táto brána vlastne predstavuje našu **ochotu a pripravenosť na skúšky, ťažkosti života a na prenasledovanie** - na prechádzanie údoliami. Je to Údolná brána. Ak v našom živote nie je funkčná, nie sme pripravení obstáť v čase skúšok (ako napr. obstál Jób - sme viac podobní jeho trom priateľom), v čase prenasledovania (alebo posmechu, nepochopenia) pre našu vieru (ako obstáli prví kresťania), alebo v čase rôznych tlakov a ťažkostí života.

Ak je však funkčná, potom naše odovzdanie sa Bohu - naša viera - je ako zlato prepálené v ohni, potom sme dokázaní v skúškach a zostávame Pánovi verní, aj keď nevidíme Jeho ochranu, alebo sa veci vyvíjajú úplne inak ako by sme chceli.

Je v tvojom živote Údolná brána? Vieš si spomenúť, kedy si ňou prechádzal? Čo bolo tvojím najťažším údolím tvojho života? Ako si ním/nimi prechádzal? Ako to zmenilo tvoj život? Vieš hovoriť aj o Božej milosti a požehnaní v súvislosti s tým údolím?

Michal Kevický